

ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ - НЕ БЕЗ ТРИВОГИ

9 травня ми відзначаємо свято всенародного по-
двигу - День Перемоги. Куваласа вона кров'ю і по-
том на полях запеклих битв із фашистськими за-
гарбниками і в тилу. Пліч-о-пліч на боротьбу з во-
ром стали люди різних національностей, різних
країн, аби боронити свій край, мир і спокій в ньо-
му, аби не дати нацистам заволодіти світом, по-
ставити цілі народи на коліна.

льною місією дійшов аж до Німеччини. Закінчивши Київський держуніверситет, він відмовився залишатися там на викладацькій роботі, за направленням приїхав в Андрушівку, де працював учителем.

За моєю долею Ніною я

Квітуча земля салютує весняним цвітом 69-ї річниці Великої Перемоги. Шкода лише, що з кожним роком все менше і менше залишається живих ветеранів війни і праці періоду Великої Вітчизняної і Другої світової воєн, свідків і дітей війни, які можуть розповісти правду про ті страшні дні роки, правду в ім'я Правди. Бо, на жаль, нині з'явилось чимало політиків, політологів і лжеісториків, які переписують на свій лад нашу історію.

Нас, ветеранів війни, хвилює, не дає спати ночами неспокійна, напружена ситуація, що існує в нашій державі. Ніхто і ніколи не міг допустити, що вдастся посясти недовіру, ворожечу між братніми народами - російським і українським, народами, які мають спільні коріння, які разом з іншими вистояли і здолали такою дорогою ціною Перемогу. І все це завдяки великому патріотизму, стійкості, безприкладному героїзму і, найголовніше,

дружбі народів. Дивлюсь я на фото, зроблене в День Перемоги в 2011 році, на ньому - вся наша сім'я. Вийшли родиною на Алею Слави, щоб зустрітися з колишніми фронтовиками, вшанувати пам'ять тих, хто навіки залишився на полях битв і вистах, покласти квіти до меморіалу, де викарбувані прізвища андрушівчан, які не повернулися з війни. До нас приїдналися наші друзі - Кузьма Мусійович Никифорець та Іван Іванович Шломов.

Доля привела росіянину Івана Івановича в Андрушівку в грудні далекого 1943-го - артилерист визволяв Андрушівщину і наше місто, тут зустрів свою любов - українчуку Анну. До неї повернувся після Перемоги, залишився жити і працювати в Андрушівці. Його діти і внукі - українці, а Україну він вважає своїм рідним краєм.

Кузьма Мусійович родом з Чернігівщини, визволяв Україну, Білорусь, з визво-

дженням теж сюди в 1952 році. Всі ми дружимо родинами вже понад 60 літ. Наші діти - і росіянина, і білоруса, і українця - громадян України. За плідну і чесну працю, активну життєву позицію і росіянину І. Шломову, і українцю К. М. Никифорцю, і мені, білорусу, присвоєно звання Почесний громадянин Андрушівки.

Сьогодні усіх нас хвилює політична ситуація в Україні. Це дивно і боляче. Мене ніхто не утискає, не принижував за те, що розмовляю досі з білоруським акцентом, не чув, щоб переслідували російськомовне населення. Хай розмовляє кожен на будь-якій мові, аби ми розуміли один одного, жили мирно і дружно в нашій незалежності Україні. За це ми, фронтовики, віддавали життя, довгих і вогненних п'ять років йшли до Перемоги.

Йосип ЛОХАНСЬКИЙ,
ветеран війни

Війна очима переможця

В кінці 30-х років минулого століття над Радянським Союзом, до складу якого входила й Україна, нависла загроза війни. Першого вересня 1939 року фашистська Німеччина розпочала другу світову війну, захопивши Польщу. Сталін і Гітлер домовились про ненапад. Між ними проходило «телефонне» листування. Здавалося, що все буде гаразд.

Але 22 серпня 1939 року Шілкльбергер (Гітлер) зібрав командувачів всіх родів військ і сказав: «Сталін скоро помре, він дуже хворий, і тоді ми розіб'ємо Росію...». Наступного дня міністр за кордонних справ Німеччини Рібентроп і міністр закордонних справ СРСР Молотов підписали Пакт про ненапад.

Поза увагою істориків-дослідників не залишилася подія, коли 18 червня 1941 року німецький перебіжчик повідомив, що вранці 22 червня німецькі війська перейдуть кордон Радянського Союзу. Повідомлення викликало в усіх занепокоєння, але Сталін залишився непохитним.

І ось вранці 22 червня німецькі літаки почали

бомбардувати великі міста, зокрема й Київ. Готуючись до нападу на СРСР, німці переправили на нашу територію шпигунів і диверсантів, які в ніч перед нападом знищили майже весь провідниковий зв'язок.

У ворога була перевага в живій сili у 1,8 раза, у них було в 1,5 раза більше танків, у 3 рази - літаків. Наступ німецьких військ вівся трьома групами: «Північ» - була спрямована на Ленінград, «Центр» - на Москву, «Південь» - на Київ, Одесу.

Першою зазнала нападу фашістська прикордонна застава лейтенанта Лопатіна. Він встиг евакуувати жінок і дітей, а потім 11 діб разом із бійцями вів оборонні бої. Наши війська відступали, залишаючи ворогу великі і малі міста та села. На Урал та в Сибір було евакуйовано 2593 підприємства, які там відразу ж встановлювали, переобладнавши на випуск військової продукції. На них працювали чоловики старшого віку, жінки, підлітки.

Вивозили також і тварин, щоб вони не дісталися ворогу. Так, доярка Лебединського району Сумської області Савченко Марія Харитонівна разом з іншими колгоспниками 2000 км.

гнали елітних корів у Заволжя. Після визволення України 104 корови були повернуті на Сумщину. А Марія Харитонівна за свою німетомну працю була двічі удостоєна звання Героя Соціалістичної Праці. На жаль, нещодавно вона відійшла за межу.

Наши війська з боями відступили аж до Москви. Велика битва з фашистами відбулася на Смоленщині, де потрапив у полон син Сталіна Яків, якого пізніше Гітлер пропонував обміняти на генерал-фельдмаршала Паулюса. Однак Сталін відмовився це зробити.

Коли Гітлер поцікавився, коли німецькі війська ввійдуть у Москву, йому відповіли, що немає резервів. Це означало, що бравада німецьких солдатів почала падати. Не вдалося фашистам виконати операцію «Тайфун», згідно з якою Москва мала бути стерта з лиця землі й залишена водою.

На початку грудня 1941 року Калінінський і Західний фронти перейшли в наступ. Міф про непереможність німецької армії розвівся.

Кузьма НИКИФОРЦЬ,
ветеран війни

На Житомирщині розпочалося формування батальйону територіальної оборони

ЗВЕРНЕННЯ

ГОЛОВІ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
СИДОРУ КІЗІНА

ШАНОВНІ ПАТРІОТИ ЖИТОМИРЩИНИ!

У цей тяжкий для нашої держави час усім, кому не байдужа доля України, повідомляємо, що на Житомирщині розпочалося формування батальйону територіальної оборони як бойової одиниці для:

- захисту та охорони спільно з прикордонними підрозділами державного кордону з Республікою Білорусь у межах Житомирської області;
- охорони та оборони важливих об'єктів і комунікацій області;
- боротьби з диверсійно-розвідувальними силами, іншими зброєніми формуваннями агресора та антидержавними незаконно утвореними зброєніми формуваннями;
- підтримання, у разі введення, правового режиму воєнного стану на території області.

Усім, хто бажає зі зброєю в руках захищати територіальну цілісність держави, необхідно до 20 травня 2014 року за місцем реєстрації звернутися до райвійськоматів, об'єднаних місцевійськоматів.

Вимоги до добровольців: служба за контрактом, вік до 45-ти років, проходження служби у Збройних Силах, інших військових формуваннях, участь у миротворчих і спеціальних операціях, досвід володіння зброєю (автомат, снайперська гвинтівка, кулемет, гранатомет, переносні протиповітряні зенітні комплекси), вміння пристосуватися (маскуватися) на місцевості, переносити труднощі польового життя.

Врятуємо нашу державу!

Слава Україні! Героям слава!

Голова Житомирської облдержадміністрації
Сидір КІЗІН

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ АНДРУШІВЩИНИ!

**Депутатський корпус Андрушівської районної ради
звертається до всіх мешканців району з проханням
включитися в благодійну Акцію підтримки української армії.**

Приносите на пункт збору за адресою м. Андрушівка, вул. Зазулінського, 5 (районна організація Товариства Червоного Хреста) чай, каву, печиво, цукор, варення, інші продукти харчування, воду в герметично закритій тарі, медикаменти, цигарки, а також гроши. Пункт збору працюватиме з 12 травня.

30 квітня відбулося засідання колегії районної державної адміністрації.

З колегії районної державної адміністрації

Першим розглядалося питання про організаторську роботу виконкомів Волосівської та Новокотельнянської сільських рад щодо впровадження в практичну діяльність вимог Законів України «Про зведення громадян», «Про місцеве самоврядування в Україні» та забезпечення ними делегованих повноважень державної виконавчої влади.

З інформацією виступив начальник організаційного відділу райдержадміністрації Козловець А. А., який відмітив, що на засіданнях виконкомів розглядаються актуальні проблеми місцевого значення, частина рішень прийнята у відповідності до розпоряджень голови районної державної адміністрації. Щокварталу заслуховуються звіти щодо виконання місцевих бюджетів. Відмітив також, що голови, ради, їх виконавчі комітети вживають заходи щодо поліпшення соціального захисту різних категорій населення, надають практичну допомогу установам соціально-культурної сфери. Проте в роботі обох рад є недоліки та упущення: окремі рішення приймаються з перевищенням повноважень, потребує покращення контроль за виконанням власних рішень.

Сільські голови Таракюк В. І. (с. Волосів) та Драгак О. М. (с. Нова Котельня) інформували членів колегії про свою роботу, детальну зупинивши на проблемах, над вирішеннем яких працюють, дякували за надану практичну допомогу.

Таракюк В. І., відповідаючи на запитання щодо співпраці з СФГ «Шателюк», сказала, що керівник господарства Шателюк І. І.

реєстровано три випадки хвороби. Щороку проводиться 100% щеплення ВРХ в сільськогосподарських підприємствах та господарствах населення.

Основними заходами недопущення занесення збудника африканської чуми свиней на територію району є дотримання всіма свиногосподарствами вимог «закритого» режиму роботи та усунення недоліків, виявленіх під час перевірок.

Про стан погашення заборгованості із заробітної плати, платежів до бюджетів усіх рівнів, Пенсійного фонду підприємствами району всіх форм власності інформував перший заступник голови райдержадміністрації Борисов О. А., який розповів про рівень номінальної заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, провідною планових лабораторно-діагностичних досліджень, лікувально-профілактичних заходів підтримується стійке епізоотичне благополуччя в тваринному світі району. На даний час всі сільськогосподарські підприємства району благополучні по лейкозу ВРХ. На жаль, 12 корів у Павелках та 8 у Мінів'ячах при дослідженнях дали позитивний результат по лейкозу. Основна причина поширення даної хвороби - нехтування власниками тварин вимог діючої інструкції «По профілактиці та оздоровленню ВРХ від лейкозу».

Виступаючі відмітили, що з 2003 року район благополучний по лейкозу ВРХ. При виявленні позитивно реагуючих на туберкулін тварин відразу ж піддають діагностичному забою.

Складною в нас залишається обстановка щодо зважу. В минулому році в районі за-

Марія ОЛЕКСЮК